

РЕШЕНИЕ

№ 6325

гр. София, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10506** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], подадена чрез надлежно упълномощен процесуален представител юрк. Щ. Р., срещу Решение № Ж-543 от 04.10.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 за лицензиране на дейностите в енергетиката на жалбоподателя в качеството му на оператор на електроразпределителната, са дадени следните задължителни указания: в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД Становище с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ (понастоящем отменена разпоредба (ДВ, бр. 86 от 2023 г.), но действаща към датата на подаденото искане за присъединяване, А.: § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ) в УПИ V-154, кв. 1, [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 ЗЕВИ; в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствени правила, в противоречие с материалния закон и целите на закона, поради което се претендира да бъде отменено като

незаконосъобразно. Оспорващият намира издаденото от КЕВР решение за немотивирано с оглед изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК. Възразява срещу направеното от Комисията тълкуване на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ в контекста на определенията в ЗУТ и ЗКИР за „сграда“ и „постройка“. Тезата на жалбоподателя е, че в УПИ V-154, кв. 1, по плана на [населено място], в който е заявена за присъединяване централата на „Волт Актив“ ЕООД, няма сграда на основното застрояване, а единствено постройка (склад) на допълващото застрояване. Допълнително с молба от 12.10.2023 г. изразява становище за немотивираност на изготвените по делото съдебно-технически експертизи. Претендира отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Н., оспорва основателността на жалбата. В предоставения в с.з. срок не представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Волт Актив“ ООД, не изразява становище по жалбата.

Административен съд - София град, III отделение, 75 състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба от „Волт Актив“ ООД срещу „Електроразпределение Юг“ ЕАД. С нея е оспорен отказа на оператора на електроразпределителната мрежа да определи условията за присъединяване на обект фотоволтаична централа 30 kW (Ф.), предвидена за изграждане при условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ в УПИ V-154, кв. 1, [населено място], [община]. Отказът е обективизиран в писмо с изх. № 745444/06.10.2021 г. за прекратяване на процедурата по присъединяване на заявената Ф. и е мотивиран с това, че изградения в имота склад не покрива изискването на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ за наличие на сграда. Обратната тезата на жалбоподателя е, че в имота има узаконена сграда – склад, с удостоверение за въвеждане в експлоатация. В тази насока са представени копия от кореспонденцията с електроразпределителното дружество, документи за собственост и такива във връзка с извършения строеж и въведената в експлоатация сграда в имота.

На основание чл. 143, ал. 4 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) така подадената жалба е изпратена до „Електроразпределение Юг“ ЕАД за извършване на проверка и изготвяне на становище.

В отговор е постъпило становището на електроразпределителното дружество, в което е потвърдена информацията за постъпило от „Волт Актив“ ООД искане за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф., планирана за изграждане в УПИ V-154, кв. 1, по плана на [населено място]. Според електроразпределителното дружество в имота, в който е заявена централата няма сграда на основното застрояване, а единствено второстепенна постройка. Според „Електроразпределение Юг“ ЕАД обектът за производство на електрическа енергия не попада в обхвата на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

В обжалваното решение Комисията не е възприела подхода на „Електроразпределение Юг“ ЕАД за разграничаване на сградите от постройките при преценката за наличие на изискванията по чл. 88 от Наредба № 6. С оглед съдържанието на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ е съобразена разпоредбата на § 1, т. 1б от Допълнителните разпоредби на Закона за кадастъра и имотния регистър (ДР на ЗКИР), според която „Сграда“ или „постройка“ е самостоятелен строеж на основно или на допълващото застрояване по ЗУТ, трайно

прикрепен към земята, с отделени от външната среда организирани вътрешни пространства и с функционално предназначение съгласно класификатора, определен с наредба по чл. 31. Според Комисията това определение за сграда приравнява сградата на постройката като смислово значение и изрично определя, че сградите и постройките могат да бъдат както строежи от основно застрояване, така и строежи от допълващо застрояване. Отчетено е, че в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ законодателят не е предвидил допълнителни изисквания относно статута на сградата като такава за основно или допълващо застрояване. Според КЕВР „Електроразпределение Юг“ ЕАД е излязло извън своята компетентност по отношение изискването за наличие на сграда за основно застрояване в имота и превратно е тълкувало чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

В изпълнение на правомощията на КЕВР съгласно чл. 6, т. 4 ЗЕВИ и на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3/2013 г., с обжалваното Решение № Ж-543 от 04.10.2022 г. на „Електроразпределение Юг“ ЕАД са дадени следните задължителни указания:

1. В 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на „Волт Актив“ ООД Становище с посочени условия за присъединяване на Ф., предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в УПИ V-154, кв. 1, [населено място], [община], съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания ан чл. 27 ЗЕВИ;

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка и обсъдени от административния орган при приемане на решението.

По искане на жалбоподателя е допусната съдебно-техническа експертиза, чието заключение е оспорено и на основание чл. 201 ГПК, вр. чл. 144 АПК е проведена повторна експертиза. Вещите лица и по двете експертиза са работили въз основа на материалите към делото и извършен оглед на място. След преглед на нотариалните актове и строителната документация за обекта експертите са единодушни, че по смисъла на чл. 70 от Наредба № 4 от 22.11.2003 г. сградата, изградена в УПИ V-154 е на основното застрояване. Сградата е електроснабдена. Електроинсталацията е присъединена към електроразпределителна мрежа

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, с който на оспорващото дружество се дават задължителни за изпълнение указания.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-543/04.10.2022 г. е издадено от компетентен орган, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 1 и ал. 7 ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Обективизирано е в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В тази връзка

неоснователни са твърденията за немотивираност на оспореното решение. Противно на твърденията в жалбата, съдът счита, че административният орган е изложил точно, ясно и обективно установените факти и обстоятелства и е обосновал в достатъчна степен направените от него изводи, позволяващи еднозначно да се изведе волята му за издаване на акт с посоченото съдържание.

Не се констатира нарушение на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да обосновават незаконосъобразност на постановения акт. Декларативно изложените доводи, сочещи към нарушение на чл. 35 и чл. 36 АПК са неоснователни, доколкото по същество възраженията на дружеството сочат на несъгласие с изводите на Комисията относно приложението на материалния закон.

Видно от чл. 2, ал. 1 ЗЕВИ една от целите на закона е насърчаване на производство и потребление на енергия, произведена от възобновяеми източници. В чл. 2, ал. 2, т. 4 е посочена необходимостта за "развитието на преносната и разпределителните електрически мрежи", осигуряващи развитие на производството на енергия от възобновяеми източници. Съгласно чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗЕВИ производството на електрическа енергия от възобновяеми източници се насърчава чрез предоставяне на гарантиран достъп на енергия, произведена от възобновяеми източници до преносната и разпределителните електрически мрежи. По силата на чл. 6, т. 4 ЗЕВИ (редакция на разпоредбата към датата на издаване на оспорения акт, ДВ, бр. 54 от 2023 г.) КЕВР осъществява контрол при провеждането на процедури за присъединяване на енергийни обекти за производство на електрическа енергия към преносната и разпределителните електрически мрежи.

В разпоредбата на чл. 23 ЗЕВИ (понастоящем отменена разпоредба, ДВ, бр. 86 от 2023 г., но действаща към датата на подаденото искане за присъединяване, А.: § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ) са регламентирани условията и редът за провеждане на процедурите, по които се подават и разглеждат заявленията на лицата, които желаят да изградят енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници или да извършат разширение на съществуваща електрическа централа или да увеличат инсталираната електрическа мощност на централа за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. Съгласно чл. 24, т. 1 ЗЕВИ (отм., ДВ, бр. 86 от 2023 г., действаща към датата на подаденото искане, А.: § 69 от ПЗР на ЗИД на ЗЕВИ) разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии.

По делото няма спор по фактите и същите се потвърждават от приложените доказателства, а именно: „Волт Актив“ ООД е подало искане за присъединяване на Ф. от 30 kW по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ в нает от дружеството недвижим имот в УПИ V-154 по плана на [населено място], [община], в който имот има изградена сграда-склад. Към искането е приложен Нотариален акт № 184, том 1, дело № 149/08.05.2020 г. и скица № КР-08-488/15.04.2021 г. на [община], видно от която имотът се намира в урбанизирана територия, с приложена улична и дворищна регулация, като главният архитект на общината е издал Удостоверение за въвеждане в експлоатация № АГ-14-05/14.04.2021 г. на „склад за инвентар“, пета категория. С

писмо от „Електроразпределение Юг“ ЕАД заявителят е уведомен за прекратяване на процедурата с мотив, че в имота липсва сграда на основно застрояване, към която може да се изгради централа по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ.

При така развилите се отношения и установявания във връзка с намиращата се в имота в УПИ V-154 постройка (склад), спорът между страните е дали същата отговаря на изискването за „сграда“ по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ (отм.).

Жалбоподателят „Електроразпределение Юг“ ЕАД тълкува понятието "сграда", съдържащо се в чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, чрез препратки към транспонираната с този закон Директива 2009/28/ЕО, за да обоснове тезата, че при съобразяване на законодателната идея при предвиждане на изключението по чл. 24, т. 1 ЗЕВИ понятието „сграда“, употребено в тази разпоредба, не следва да се тълкува разширително. Жалбоподателят е категоричен, че съществуващата в УПИ V-154 постройка „склад за инвентар“ не е сграда по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, а служи само и единствено, за да удовлетвори формално изискванията на закона.

Тези доводи биха довели до искания от жалбоподателя правен резултат, ако не беше установено, вкл. от двете приети по делото СТЕ (първоначална и повторна), че намиращият се в УПИ V-154 обект представлява сграда на основното застрояване съгласно строителните книжа, предназначението си и чл. 70 от Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. Сградата е електроснабдена. Електроинсталацията е присъединена към електроразпределителната мрежа. Следователно същата отговаря на изискванията за „сграда“ по смисъла на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, каквото е и становището на КЕВР. Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т. е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. „Електроразпределение Юг“ ЕАД е посочило, че прекратява процедурата за присъединяване, т.к. според позицията на оператора представените от инвеститора документи не удостоверяват наличието на законна сграда по смисъла на ЗУТ и ЗЕВИ във връзка с изпълнение на разпоредбите на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. Решаващият за прекратяването на процедурата извод обаче се опровергава от проведената в настоящото производство съдебна експертиза, от отговорите на която установи, че констатацията на оператора за липса на сграда в УПИ V-154 не отговаря на действителното фактическо положение. В обжалваното решение на КЕВР тълкуването на понятието „сграда“ за целите на ЗЕВИ е продиктувано от представените в административното производство скица и нотариален акт за имота. Операторът на електроразпределителната мрежа се противопоставя на възприетото от КЕВР тълкуване, но твърденията и аргументите на жалбоподателя бяха опровергани в настоящото производство от приетите по делото заключения по СТЕ. И двете вещи лица бяха категорични в становището си, че намиращият се в имота строеж е сграда на основното застрояване. Следователно отговаря на изискванията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ. За съда няма обективна причина да не възприеме и кредитира заключенията на експертите с оглед разпоредбата на чл. 202 ГПК, респ. и да обоснове с тях решаващият извод за законосъобразност на

обжалваното Решение № Ж-543/04.10.2022 г.

С оглед изхода на спора - неоснователност на оспорването на „Електроразпределение Юг“ ЕАД, на основание на чл. 143, ал. 4 АПК, дружеството следва да заплати на КЕВР претендираното от процесуалния му представител юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 100 лева на основание чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 от АПК и съобразно чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Електроразпределение Юг“ ЕАД срещу Решение № Ж-543 от 04.10.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138, ал. 3 АПК препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: